

Sygn. akt III CNP 32/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości TK T. sp. z o.o. w W.
przeciwko T. (Polska) sp. z o.o. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 stycznia 2013 r.,
na skutek skargi strony pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 28 marca 2012 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanej na rzecz powoda
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania wywołanego skargą.**

Uzasadnienie

Pozwany T. (Polska) sp. z o.o. w K., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Obowiązek uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem zostaje spełniony, jeśli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym. W postępowaniu wywołanym skargą Sąd Najwyższy - jak już podniesiono - wprawdzie nie bada tych dowodów, ale ich powołanie jest konieczne dla uprawdopodobnienia (uwiarygodnienia) szkody. W przeciwnym razie mogłoby się okazać, że skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem przyjęta zostanie do merytorycznego rozpoznania, mimo że zaskarżone orzeczenie nie spowodowało szkody, albo wywołało skutki, które tylko w mniemaniu skarżącego stanowią o szkodzie, która w istocie nie zaistniała.

Należy przy tym zauważyć, że co prawda szkodą majątkową w rozumieniu przepisów o skardze jest każdy uszczerbek w majątku poszkodowanego, musi on mieć jednak charakter rzeczywisty, nie hipotetyczny, spodziewany lub „odłożony” w czasie. W konsekwencji wskazywane przez skarżącego „pasywa” w jego majątku, wynikające z tytułu egzekucyjnego lub wykonawczego nie stanowią jeszcze szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2010 r., III CKN 48/10, IC 2011, nr 10, s. 51). Skarżący nie uprawdopodobnił w skardze wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.) i dlatego orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, na wniosek powoda, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.